

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΠ ΤΗΝ ΠΑΛΑΤΙΝΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Αγνωστος

Τη Σθενελαΐδα που καιει ολη την πολη, την πολυ ακριδη,
που απ' οσους τη θελουν αρμεγει χρυσαφι,
γυμνη ολη τη νυχτα διπλα μου την ειχε τ' ονειρο
μεχρι τα ξημερωματα χαρισμα να μου δινεται.
Τη σκληροκαρδη, δε θα την ικετεψω πια αυτε τα χαλια μου
θα κλαιω, αφου εχω υπνο που μου τη δινει χαρισμα.

Φιλοδημος

Το σιωπηλο, Φιλαινιδα, το μαρτυρα αυτων που δε λεγονται,
το λυχναρι, γεμισε ως τα χειλη με τη δροσια της ελιας
και θγες' γιατι μοναχα ο Ερωτας δεν αγαπαει τη μαρτυρια
τη ζωντανη' και κλεισε, Φιλαινιδα, τη γερη πορτα με το κλειδι.
Και συ, Ξανθω, αγαπα με' και συ κρεβατι ερωτικο,
τωρα μαθε αυτα που μενουνε για την Παφια.

Στατυλλιος Φλακκος

Ασημενιο μαρτυρα πιστο στις νυχτερινες του αγαπες
λυχναρι μ' εδωκε στην απιστη Ναπη ο Φλακκος
και τωρα διπλα στο κρεβατι λειωνω της ψευτρας
νεας βλεποντας τα αισχη καθε λογης,
και σενα, Φλακκε, αγρυπνο σε τρωει η πικρα'
εμως κι οι δυο, χωρια, καιγομαστε.

Ασκληπιαδης

Λυχναρι, που σε σενα, εδω μεσα, ορκιστηκε η Ηρακλεια τρεις φορες
πως θα ρθει, και δεν ηρθε, αν εισαι εσυ θεος, λυχναρι,
στην απιστη ξεπληρωσε το: οταν εχει μεσα φιλο
και παιζει, σήησου, φως μη δινεις πια.

Μελεαγρος

Νυχτα ιερη και λυχναρι, μαρτυρες αλλους
στους ορκους μας δε θαλαμε απο σας, κι οι δυο'
εκεινρς πως θα μ' αγαπαει, εγω πως δε θα τον αφησω,
ορκιστηκαμε' κι εισαστε κι οι δυο σας μαρτυρες.
Μα τωρα εκεινος λεει πως τετιοι ορκοι γραφονται μες στο νερο,
λυχναρι, και τον ολεπεις σ' αλλες αγκαλιες.

☆

Λστερια και φεγγαρι που ωραια φωτας στους ερωτικους
και Νυχτα και των χαρων μου συντροφο οργανακι,
ταχα θα δω την ασωτη στο κρεβατι της
ξυπνια συχνά να στεναζει;
Η εχει αλλον διπλα της; Στην πορτα της μαραμενα
στα δακρυα μου θα κρεμασω τα στεφανια της ικεσιας μου
κι απανω μονο γραμμενο: Κυπριδα σε σενα ο Μελεαγρος ο μυστης
των χαρων σου τα κρεμασε, της αγαπης σου λαφυρα.